

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus I. Quid, & quotuplex sit postulatio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

personatus, aut duo officia, sive administrationes, vel dignitatem, vel personatum, & officium, absque Sedis Apostolice concessione obtineat; c. 1. h. t. in 6. Ex hoc colliges, consuetudinem à sacris Canonibus reprobatam, vires acquirere nunquam posse, etiam si jurata sit; sic cit. c. 1. & Layman ibid. nu. 2. quia *juramentum non est vinculum iniquitatis*, ut dicitur c. quanto 18. de jure jurando. Ex quo ulterius sequitur, cum hæc ipsa ratio in cit. c. 1. afferatur ad reprobandam illam consuetudinem, etiam juratam, ipsam omnino *iniquam esse*.

1771 Reprobatur 8. tanquam non consonationi consuetudo, etiam immemorialis, qua licet vel valeat ab Officiali seu Vicario

generali Episcopi ad eundem Episcopum appellare, ut dicitur c. 2. h. t. in 6. junct. gloss. V. *quantocunque tempore*, & V. officiali; cum utriusque sit unum, idemque tribunal. Et ideo talis consuetudo est contra substantiam actus appellationis, qui petit provocatiōem ab inferiori ad Superiorē.

1772 Reprobatur deinde 9. consuetudo impediens, ne Legati Sedis Apostolicae recipiantur, ut habetur in Extravag. unic. h. t. *inter communes*; & impedientes ipso facto sententiam excommunicatiois incurruunt; & quælibet loca, sic impedientibus subjecta, tam diu subjacent interdicto, quamdiu in pertinacia persistenterint.

QUESTIO V.

IN TITULUM V. DE POSTULATIONE PRÆLATORUM.

1773 A Bolutis iis, quæ tanquam præliminaria ad totum jus, exponere oportebat, transitus fit ad modos, quibus acquiritur jurisdictio, & potestas Ecclesiastica. Et quoniam inter personas Ecclesiasticas primum, ac præcipuum locum obtinent Prælati, peries quos, veluti capita, est jurisdictio, & administratio Ecclesiastum, sive secularium, sive reguliarium; hi verò tribus modis ad Prælaturam assumantur, postulatione, electione, & translatione; de primo agemus hic, de duobus aliis sequentibus titulis. Quare non agimus hic de provisionibus beneficiorum universim (sic enim etiam veniunt sub eo nomine præsentatio, nominatio, institutio, collatio, &c.) & de illis ex professo agitur lib. 3.

ARTICULUS I.

Quid, & quotplex sit postulatio?

1774 Postulatio, de qua hoc tit. agitur, tripliciter accipitur. 1. latissime, & sic cum electione confunditur, eamque sub se comprehendit. 2. late, prout indifferens est ad licitam, & illicitam, & sic definitur: est gratiae petitio, à Superiori facta, de promovendo aliquem ad prælationem, ad quam de jure communis propter Tom. I.

aliquem defecitam, vel aliud impedimentum eligi, seu promoveri non potest. 3. strictè pro licita tantum, & juxta Abbatem in Rubro, de postulat. Prælat. & Hostiens. in Summa, eod. tit. sic definitur: est simplex quedam à collegio Canonicorum facta apud Superiorem petitio, qua petitur, ut aliquis certa Ecclesie vacanti præficiatur, qui per impedimentum canonicum, quod non est animi, vel corporis vitium, eligi jure non potest.

Postulatio, prout accipitur h. t. duplex est juxta Sylvest. V. eodem; altera non solennis, per cuius admissionem non comparatur postulato jus prælaturæ: ut si porrigitur ei, qui dispensare non potest, sed consenire debet, ut si postulent filium-familias à patre, vel monachum ab Abate, ut eis concedat eligendum in Episcopum. Altera solennis, per cuius admissionem dictum jus acquiritur. Nempe quia porrigitur ei, qui potest super omni impedimento postulati dispensare; hinc patet distinctione inter electionem, & postulatiōem: nam electio juri innititur, postulatio gratia; 2. hæc nullum jus tribuit postulato, antequam à Superiorē admittatur, secus electio; per gloss. in c. unic. V. *electio, de postul. in 6.* deinde postulatio est personæ jure impeditæ ad dignitatem; secus electio: electio indis-

Bla b 2.

get

get solum confirmatione; postulatio admissione Superioris. Electus in electionem absolute potest consentire; postulatus in postulationem solum sub conditione, si à Superiori admittatur.

ARTICULUS II.

Quid requiratur, ut postulatio sit valida?

1776. **R**espond. ad substantiam, consequenter ad valorem postulationis tam solemnis, quam simplicis, requiri tria. Primum est potestas in postulantibus; secundum, ut dirigatur ad illum, qui postulationem admittere potest; tertius ut postulatio fiat de illo, qui admitti possit à legitimo Superiori. Quidam addunt quartum, ut postulatio sit concors. Sed Resp. sufficere illam esse factam à majori, & seniori parte; ita Zoësius hic num. 4. excipe, nisi electio cum postulatione concurrat, & unus postuletur; alter eligatur. Tunc enim pro postulato duplō major numerus requiritur. Nam electio jure fit, postulatio solum gratia, adeoque fortior esse debet, ut illam vincat, c. Scriptum, de elect. Sed de hoc infra à nu. 1794.

ARTICULUS III.

Qui possint, vel non possint postulari?

1777. **R**espond. generaliter loquendò, illos tantum solenniter postulari posse, qui ob impedimentum canonicum eligi non possunt. Hinc eligendus non debet postulari; nec postulandus eligi, c. fin. h. t. ibi: cum eligi nullo jure potuerit, sed potius postulari. Loquitur autem de Episcopo electo ad aliam dignitatem, V. gloss. in c. unic. de postul. in 6. V. eligo postulando. Ex hoc tamen non sequitur, quod omnis ineligibilis sit postulabilis; sed tantum ineligibilis ob defectum dispensabilem, in quo scilicet Superior possit, & soleat dispenseare; ut colligitur ex c. 1. d. Nos igitur, junct. gloss. V. personam. Tales defectus sunt, de quibus dicam in seqq. Hujusmodi autem defectus manifestari debent Superiori; alias postulatio est irrita, c. innotuit, 20. de elect. & Abbas in c. ult. b. t. n. 9.

In specie autem postulari non potest. i. perjurus in judicio; inobediens, qui non paret voluntati, & sententiae suorum Praetatorum, c. 1. de postul. Prelat. ibi: Nos igitur, qui secundum Apostolum prompti sumus inobedientiam omnem ulcisci ejusdem Episcopi Altissioderensis inobedientiam attendentes, ne nil obedientia prodesse videretur humilibus, si contemptus contumacibus non obesset: cum juxta canonicas sanctiones quædam sint culpa, in quibus culpa est relaxare vindictam, postulationem hujusmodi, non propter postulantem Ecclesiam, sed propter postulatam personam, repulimus ut indignam. Deinde postulari non potest in Praetatum regularem, qui nec tacite, nec expressè professus est, c. cum causam, 2 t. de elect. ubi non obstante, quod plures Regimini Ecclesiae regularis, B. Petri Lucanensis præfuerint non profecti, electionem Presbyteri B. ad eandem, regularem obseruantiam non profecti, Pontifex mandavit irritandam; quia non debemus attendere solummodo, quid factum sit; sed potius, quid sit faciendum; & c. cum ad nostram 37. eod. ibi: cum ad nostram notitiam pervenisset, quod H. qui se pro Abate Lexoviensi gerebat, non fuit ante Monachus, quam electus: nos attendentes, quod contra regulares traditiones illud fuerat attentatum, cum nullam spem, vel promissionem habens, ut Abbas fiat, debeat monachari, electionem de ipso factam curavimus irritare. Sed limita, nisi sit necessitas, & paratus sit edere professionem, c. cum monasterium, 13. de elect. ubi alicuius non profecti postulatio fuit admisa, ob defectum aliorum in eo monasterio ex dissoluta, & rejecta religionis observantia. & c. officij tui, 38. eod. ubi religionem primùm ingressus permittitur assumi in Abbatem, postquam instructus fuit in regula monachali, postulante id evidenti, ac urgente necessitate ipsius monasterij, parentis subjecto ceteroquin habili.

Tertiò postulari non potest, qui laboret infamia morum, & ruditatis; ut si quis omnino illiteratus, vel in aliquo crimen notatus sit, & in eo perseveret; quia sic nec est eligibilis; Hostiensis hic in Summa, n. 2. Idem dicendum, si defectus, seu inhabilitas sit talis, in qua di- 1778. spen-